

شفقت

لونی

ایمان دوست محمدی

This Persian edition of Compassion by Lu Nei was printed by
arrangement with
people's literature Publishing House Co. Ltd

سرشناسه: لو، نی، ۱۹۷۳-م. Lu, Nei ۱۹۷۳-|عنوان و نام پدیدآور: شفقت/ لو نی [صحیح: نی لو]؛ ترجمه‌ی احسان دوست‌محمدی. |مشخصات نشر: تهران: مهرگان خرد، ۱۳۹۸. |مشخصات ظاهری: ۲۸۴ ص.؛ ۵/۱۴ × ۵/۲۱ س.م. |شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۰۶۷-۷۲-۶ |وضعیت فهرست نویسی: فیبا |موضوع: داستان‌های چینی -- قرن ۲۱م. |موضوع: -- Chinese fiction ۲۱st century |شناسه افزوده: دوست‌محمدی، احسان، ۱۳۶۴-، مترجم |رده بندی کنگره: PL |رده بندی دیویی: ۱۳۶/۸۹۵ |شماره کتابشناسی ملی: ۵۶۵۸۲۱۱

تثقیف

نویسنده

احسان دوست محمدی

This Persian edition of Compendium by Hafez was printed by

arrangement of

People's Literature Publishing House Ltd

شفقت

لونی

| مترجم: احسان دوست محمدی | چاپ اول: ۱۳۹۸ | شمارگان: ۱۰۰۰ جلد

| ایستوگرافی: ندا | چاپ و صحافی: نقش نی‌زار |

| قیمت: ۴۵۰۰۰ تومان | شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۸۰۶۷-۷۲-۶

| ناشر: مهرگان خرد ۶۶۱۲۶۴۷۵ |

| mehreganpub.com | mehreganekherad@gmail.com |

حق چاپ و انتشار برای نشر مهرگان خرد محفوظ است.

استفاده از مطالب منوط به اجازه کتبی از ناشر است

مقدمه مترجم

مان ماهرانه لوئی در توصیف پوچی و هجو، او را به یک بیگانه در ادبیات چین تبدیل نموده است. او به تازگی چنین نوشته است: «به عقیده من، هجو حقیقت امروز چین را نشان می دهند...» اگرچه، نویسندگان طرز چین، با توجه به استقبال منتقدان ادبی از واقع گرایی محض در میان نویسندگان چینی، به سختی به شهرت دست می یابند، ولی منتقدین نوشتن های طنز دیگر کشورها مانند تبصره ۲۲ جوزف هلر را با آغوش باز می پذیرند. به هر حال، نوشته هجوآمیز لوئی سابقه درخشانی در چین دارد و مهم تر از همه، او ژون است که به عنوان مثال "یادداشت های روزانه یک مرد دیوانه" اثر ۱۰۰ سال صد ساله می شود و هنوز به زبان چینی و دیگر زبان ها چاپ می شود.

انتخاب نام "شفقت" برای رمان لوئی می تواند سیرهای مختلفی داشته باشد و شفقت (به سانسکریت Karuṇā از رهنمون های چینی است که تا حدودی شبیه امور خیریه در مسیحیت است؛ اما در اینجا لایه های استهزاء در آن قرار دارد؛ در چین دهه های ۶۰ و ۷۰ کارگران فقط در یک حالت مورد "شفقت" و مهربانی قرار می گرفتند و آن هم دریافت وجه دستی یا مساعده از کارخانه به دلیل فقر شدیدشان بود. کارگران کم سواد این رمان علاقه ای به بودیسم ندارند به جز، آن گونه که لوئی اشاره می کند، زمانی که در حال مرگ هستند. او اضافه می کند که امروزه "شفقت" تبدیل به یک شعار تبلیغاتی مانند

"عدالت"، "عشق" و "عظمت" شده است. به نظر می‌رسد بودایی‌ها در چین بیشتر در حال تکان دادن پرچم‌های میهن‌پرستانه و پول درآوردن برای معابد خود هستند تا اندیشیدن به مهربانی. در آخرین استهزاء، زمانی که شوای دوباره به برادرش که سال‌ها او را ندیده بود می‌پیوندد، می‌بیند که او در حال نقش بازی کردن به جای یک راهب "مهربان" و مدیریت معبدی نوساز و پرزرق و برق در کنار کارخانه است که به دستور رئیس فاسد و چندی‌آورش بنا شده است. نوشته‌های لو نیز تا حد زیادی متأثر از تجربیات جوانی او به عنوان یک کارگر غیررسمی است. او که به میزان زیادی خود آموخته بوده است، از چارلز دیکنز، کافکا، برنتو، بولانه و ساموئل بکت و همچنین لو ژون و یو هوا نویسنده‌ای که لو نی می‌گوید تأثیر زیادی روی او داشته، به عنوان مراجع ادبی خود یاد می‌کند. (او می‌گوید روش آنان گویی چارلز دیکنز قطعاً در طرز نوشتن کتاب شفقت اثرگذار بوده است، اگرچه اشاره می‌کند که دیکنز کتاب را بسیار طولانی‌تر می‌نوشت!) به علاوه، شفقت علی‌رغم تفاوت‌های مشهود در میزانش، در لحن خود شباهت‌هایی به "بودای حومه‌نشین" شنیف قریشی دارد.